

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil blot sige, at det jo ikke er et indgreb i kommunernes økonomi. Der er tale om en hjemmel til, at man i givet fald kan agere, hvis en aftale er i skred ved, at kommunerne ikke overholder den. Der er en tekstanmærkning, der fungerer som en sådan. Den er anvendelig. Man kan jo læse papiret fra Justitsministeriet, der siger, at der ikke er noget forkert i at bruge det, det viser blot, at der er en vilje, at der en hjemmel, men så siges det yderligere, at den hjemmel ikke finder anvendelse, før man har orienteret Folketingets Finansudvalg om, hvordan man agter at bruge den.

Så yderligere sagt her fra talerstolen: Hvis det viser sig sådan i Finansudvalget, at der er et flertal imod, så agter jeg selvfølgelig ikke at bruge den hjemmel.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det siger noget om, hvor langt vi er kommet ud, når det skal være nødvendigt for en minister at sige fra Folketingets talerstol, at hvis der er flertal imod ham i Folketinget, så vil han ikke handle imod det flertal. Det siger noget om, hvordan man opfatter situationen. Det turde normalt ret klart fremgå af grundloven.

Vi mangler at få svar på det afgørende spørgsmål: Hvorfor har hr. Kristian Thulesen Dahl og finansministeren valgt, at vi ikke skal have en lovgivning, hvor borgerne og kommunerne har mulighed for at følge Folketingets behandling af det her store indgreb i velfærd i kommunerne? Hvorfor har hr. Kristian Thulesen Dahl og finansministeren valgt, at det her skal gennemføres som en tekstanmærkning i et ændringsforslag til finansloven, som vi har haft en uge til at diskutere og kun får denne ene dag til at diskutere her i Folketingssalen? Hvad er begrundelsen for, at man ikke kunne lovgive?

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Nu vil jeg sige, at det skyldes historieløshed, når man nævner, hvordan det var under Estrup. Jeg vil selvfølgelig ikke tilsidesætte, hvad et flertal i Folketinget mener, for det var lige præcis det, Estrup jo gjorde i provisorietiden.

Jeg vil sige til De Radikale, at det altså ikke er deres tidligere medlem hr. Jørgen Estrup, jeg taler om. Det er mere for, at hr. Morten Helveg også hørte, at der har været andre Estrupper før

hr. Jørgen Estrup, som har været i Rigsdagen. Men hvorfor har vi gjort det? Fordi det er en måde at gøre det på det. Det er fuldt legalt.

Jeg ved ikke, hvorfor man pludselig kommer og siger, at det er noget særligt i den forstand, at det skulle være uden for de rammer, der kunne gælde for Folketinget. Det er jo det, Justitsministeriet meget præcist har sagt at det ikke er. Man kan udmærket skaffe den hjemmel med den tekstanmærkning, vi har gjort. Vi har for så vidt, om jeg så må sige, udvandet hjemmelen i tekstanmærkningen ved at sige, at vi først vil gøre brug af den hjemmel, vi rent faktisk får, ved at præsentere Finansudvalget for, hvordan vi agter at bruge hjemmelen, således at det, der vil være tale om, jo er, at hvis Finansudvalgets flertal vil sige, at det ønsker man ikke, så gør vi det ikke.

Så det er parlamentarisk i enhver henseende. Det er bare meget nyttigt, at man også giver det signal til kommunerne, at det altså ikke er ligegyldigt, om aftaler overholdes, for det var jo det, de lærte op igennem 1990'erne, nemlig at det sådan set var lige meget. Det er det ikke længere. Og hvis et flertal i Folketinget mener, at aftalesystemet ikke skal gælde, så må vi tage det op til overvejelse, når vi laver den mekanisme, der skal gælde fra 2007 og frem.

Formanden:

Nu har taletidsregler jo samme valør som budgetter. Begge dele skal overholdes, også når det gælder finansministeren.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Ja, formand.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg kan forstå, at det her er noget, finansministeren mener man skal kunne bruge år efter år. Vi har tidligere fået at vide, at det var tidsbegrænset, men jeg kan forstå på finansministeren, at aftaler skal holdes hvert eneste år. Selv om forudsætningerne viser sig at være helt anderledes end det grundlag, aftalerne er indgået på, så skal finansministeren hvert eneste år have mulighed for at gå ud og gribe direkte ind i kommunerne, kunne styre med præcision, som ministeren sagde i sit lange indlæg.

Er baggrunden for, at man ikke ønsker lovgivning og vælger en tekstanmærkning – for det normale i forbindelse med finanslovaftaler er jo lovgivning – at man ønsker, at det er kommunalbestyrelserne selv, der tager ansvaret for ned-